

У четвртог разреду Гимназије добија се нови предмет — Демократија и људска права. Ја се нисам много замарала овом чињеницом, јер сам мислила да је то још само један предмет у низу, још једна нова књига. Али нисам била потпуно у праву. Поред прича о држави, владавини, разним покретима и слично, ми смо имали и један практичан задатак — морали смо бити дио пројекта „Ја, грађанин”. У склопу тог пројекта требали смо

пројекат и на крају сви смо се сложили у томе да тема пројекта буде проблем (не)очувања културно-историјских споменика града Бањалуке.

И тако је рад почео... Неки су тражили податке по институцијама, други су припремали и обрађивали анкету, а неки су показали своје умјетничке способности и дизајнирали плакат. Све је ишло прилично споро али смо ипак успјели да завршимо пројекат до школског такмичења, које се одржало крајем марта у читаоници

поновили су своја излагања да би се коначно одредило ко је први. А први је био, иако је конкуренција била доста јака, наш IV₅. Добили смо и награде: прво мјесто 70КМ, друго 50КМ, а треће 30КМ. Једна препрека је савладана, друга тек долази — општинско такмичење.

Опет слична прича — допуњавање документације, интервјуи, прављење летака, вјежбање говора,... Заиста нам је било стало да прикупимо што више података и да се прикажемо као достојни представници Гимназије. И тако, око мјесец дана након школског такмичења, 23. априла, одржано је и општинско. Учествовало је 11 средњих школа, а домаћин је била Пољопривредна школа. Овај пут били смо подијељени у двије комисије — 6 школа је било у једној учионици са једном комисијом, а 5 у другој учионици са другом комисијом. Ми смо били заједно са Грађевинском, Економском, Музичком, Технолошком и Електротехничком школом. Трећи смо били на реду за излагање. Већ приликом излагања прве двије школе, схватили смо да нам неће бити лако са комисијом. По нама (али и друге школе су то потврдиле), она је била превише критична, провокативна и заједљива. Свјесни смо да комисија мора бити мало од свега овога, али што је много, много је. Али шта је, ту је — морали смо и ми изаћи и рећи шта имамо. Нисмо били лоши, али (по комисији) ни добри јер приликом проглашења није нас било међу прва три мјеста. Побиједила је Економска школа. Били су добри и заслужили су ово мјесто, али ипак, по мом мишљењу, и ми смо требали бити други или трећи.

Као закључак још могу само навести наш одговор школској комисији, када су нас питали шта смо научили из овог пројекта: Научили смо радити у тиму, поштовати и усвајати туђе идеје и мишљења и схватили да само на тај начин можемо учинити нешто за наше друштво. И наравно, проучавајући историју и културу нашег града кроз овај пројекат, схватили смо какав град имамо, град са којим се можемо поносити и уздигнуте главе га представљати другима. Па зар то није демократија?!

А, јесмо праве демократе!

Проучавајући историју и културу нашег града кроз овај пројекат схватили смо какав град имамо, град са којим се можемо поносити и уздигнуте главе га представљати другима.”

да идентификујемо неки проблем јавне политике, да га анализирамо, прикупимо податке о том проблему, израдимо плакат и, наравно, да знамо све то презентовати. Сваки од ученика је дао приједлог за овај

наше школе. Излагање свих девет проблема (колико има четвртих одјељења) вршило се пред комисијом од три члана. Након излагања, у ужи круг такмичења ушла су три разреда — IV₄, IV₅ и IV₆. Сутрадан, у суботу,

и историју и културу нашег града кроз овај пројекат, схватили смо какав град имамо, град са којим се можемо поносити и уздигнуте главе га представљати другима. Па зар то није демократија?!